

enkelte færre ſtemte for det, vilde Lovforſlaget være forfaſtet uden at vende tilbage hertil. Jeg tror ikke, at dette Fortolkningsspørgsmaal er af ſaa ſtor Betydning, at man for at faae en Fortolkning, der er klar, ſkulde ſende Lovforſlaget tilbage til det andet Thing. Jeg tror i Virkeligheden, at dette Lovforſlag har gjennemgaaet en grundigere Behandling end de fleſte, iſær af et ſaa lille Lovforſlag at være; det er i Grunden elleſte Gang, at dette Forſlag er til Behandling i Rigsdagen, men ſaa medregner jeg rigtignok den Forſpørgſel, jeg havde den 17de at ſille til den høitærede Juſtitiſminiſter den 28de Februar 1876. Som Lovforſlag var det til Behandling i Vinteren 1878, men kom kun til 1ſte Behandling. Det blev derefter indbragt i det nyvalgte Folkething og var der til 1ſte og 2den Behandling, blev atter henviſt til Udvalg og kom ikke længere. I denne Samling har det nu gjennemgaaet alle 3 Behandlinger i begge Thing, og dette er den 4de Behandling i Folkethinget. Har man kunnet ſlaa fig til No med Affattelen i Landſthinget, ſom den nu er, efter den meget grundige Prøveſe, Forſlaget der har faaet, haaber jeg ogſaa, at det ſkal gjøre kunne Fyldeſt i dette Thing. Selv om der ſkulde komme enkelte Banſteligheder ved Domſtolene, naar Lovforſlaget bliver anvendt, vilde jeg ſlet ikke anſe det for nogen ſaa ſtor Ulykke. Jeg mener nemlig, at dette ikke er noget Endeligt; jeg tror, vi ſhulle videre paa denne Bane, og at vi ſnareſt opmuntres til at gaa videre, naar Spørgsmaalet ſtadig ligesom holdes noget aabent. Tvørigt er jeg overbevist om, at Lovforſlaget godt kan ſtaa alene, og at det ingenlunde er nødvendigt at optage det i et nyt ſtørre, naar vi faae hele denne Lovgivningsmaterie omordnet. Det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 1ſte Valgtreds (Nimeſtab) har jeg hidtil betragtet ſom en Ven af Lovforſlaget, og jeg haaber, at han ogſaa nærer velvillige Følelſer mod Tanken i det Hele taget; men det maa være mig tilladt at ſige, at jeg frygter for, at han vil gjøre Lovforſlaget en Bjørnetjenefte ved at faſtholde ſit Ændringsforſlag. Der kan naturligviſ findes Pletter paa dette ſom paa ethvert menneſteligt Arbejde, men det Slag, der rettes mod den lille „mouche“, mod den lille Flue, kunde gjerne have hele Lovforſlagets Død til Følge. Men ſelv om Ændringsforſlaget ſkulde blive vedtaget — jeg tilraader nemlig at ſtemme imod det — vil jeg dog ſtemme for Lovforſlaget endelig; thi Grundſætningen er ikke deſtomindre opretholdt. Jeg tror, at det, ſom det nærmefte gjælder om, er engang at faae Gul paa denne Sag, og at faae ligesom ſtudi en Bredde i den Mur, der hidtil har omgierdet hele den ægteſtabelige Regjeringsform, kan jeg gjerne kalde det. Den nuværende ægteſtabelige Regjeringsform er ligesom endelig ſlaaet faſt, efter at

det i længere Tid var gaaet ned ad Balke, ved Chriſtian den 5tes danſke Lov, der igunden ogſaa var den civile Krone paa Enevoldsmagtens Indførelſe. Siden den Tid har Manden været eneraadig med Hensyn til Formuen i Ægteſtabel. Giendomsretten har naturligviſ været ſælles, og ved denne Grundvold bliver der naturligviſ ſlet ikke rokket. Det er kun Raadigheden, der her er Tale om. Her gjøres der en enkelt lille Undtagelſe, idet der bliver ſagt, at hvad gift Kvinde erhverver ved ſelvſtændig Virksomhed, kan hun alene raade over. Der kunde gjøres meget ſtørre Skridt; hun burde ogſaa kunne raade over, hvad hun arvevede og deſlige, men det ligger ikke for her. Jeg vilde derfor ikke deſtomindre ſætte Pris paa, at Lovforſlaget blev vedtaget, ſelv om det ærede Medlems Ændringsforſlag ikke bliver forfaſtet. Jeg tror i det Hele taget, at de ærede Benner af Kvindeſagen, kunde jeg gjerne ſige, ſom ere imod Lovforſlaget, fordi det yder for lidt, ikke gavne den Sag, de kæmpe for. Man har brugt et Billede, ſom forekommer mig at halte i meget høi Grad; man har lignet dette lille Lovforſlag med et Træben, man vilde ſætte paa, ſom man ſenere kunde tage af, og andet Saadant. Jeg tror, at denne Bignelſe halter i en utilbørlig Grad, naar man betragter den gifte Kvinde i formueretlig Henseende ſom en Dorſo, kunde jeg gjerne ſige, med afrevne Lemmer. Jeg tror, at den gifte Kvinde i formueretlig Henseende har fine Lemmer fuldſtændig, men at de hidtil have været i en ſaadan Dvaletilſtand, at hun ikke har kunnet bruge dem, i alt Fald i retlig Henseende, naar Manden har været Tyran. Det er af den Grund, at vi ville have kun en ganſte lille Bredde i den Forfatning, ſom raader for Diebliffet i ægteſtabelig Henseende.

Jeg maa maafte med det Samme tillade mig at afgjøre et noget uſædvanligt Mellemværende, jeg har med et æret Medlem i det andet Thing. Jeg tror ikke, der gives nogen anden Leilighed dertil, og jeg kan ikke godt tie ſille dertil, da den paagældende Udtalelſe findes i en Udvalgsbetænkning, alſaa har faaet en ſtørre Offentlighed end ſædvanligt. Jeg behøver viſt ikke nærmere at betegne den ærede Landthingsmand fra Solland-Falster, ſom har været Fører for Modſtanen mod dette Lovforſlag i det andet Thing. Jeg ſkal ingenlunde gaa ind paa en Gjendrivelse af de forſkjellige Indvendinger, han har opſtillet mod Lovforſlaget; thi det forekommer mig, at de i høi Grad gjendrive fig ſelv. Det forekommer mig, om jeg tør bruge et Billede, ſom jeg for Neften ſkylder et andet æret Medlem, ſom om han hjørte op med et helt Batteri, men ſtillede Kanonerne mod hverandre, ſaa at de fyrede indbyrdes paa hverandre. Jeg ſkal kun holde mig til nogle ganſte ſaa Linier i Landſthingets Udvalgsbetænkning, og